

Vážený pane řediteli, vážené paní učitelky a páni učitelé, drazí rodiče a prarodiče, milí spolužáci, kamarádi a všichni přítomní,

Š - Tak a je to tady. Dnes jsme se tu sešli spolu naposledy. GAME OVER. Pojdme si tedy společně zavzpomínat na našich 9 let strávených tady, na základce, na naší milované Salmovce. Už sama školní budova připomíná svou spletitostí Minecraft a náš školní život, plnění úkolů, sbírání známek, odebírání mobilů jako by kopíroval Candy crush a každý další ukončený ročník se tak stal splněním jedné úrovně, jednoho levelu.

A -Naše cesta začala 1. září 2015, když jsme jako malí prvňáčci s aktovkami většími než my čekali před školou, až nás přivítá tehdejší paní ředitelka Eva Kadmasová a budoucí třídní učitelky.

Š - Naše třída 1. A dostala jako třídní učitelku Leonu Havířovou, která se o nás moc dobře starala, vždy dokázala proměnit učení v zábavnou hru, a tak jsme se naučili číst, psát a počítat. Byli jsme třída krtečků.

A - Naše třída 1 .B měla štěstí na moc hodnou paní učitelku Irenu Szabovou, která o nás pečovala až do třetí třídy. Kromě učení jsme si s ní užili spoustu zábavy, oslavovali jsme zpěvem každé narozeniny. Byli jsme třída ježečků.

a jak to měli naši spolužáci v Dolní Lhotě?

Š - Spolužáky v Dolní Lhotě v 1. třídě učila Dagmar Bačkovská, mrzí nás, že tu už s námi není. Ve druhé třídě si Lhotecké pod ochranná křídla vzala paní učitelka Dana Wutková, ta byla mooc hodná. Lhotečtí vzpomínají na skvělé výlety i akce, třeba jak se na vánočních trzích v Brně ztratil Adrian a paním učitelkám ho přivedli policisté.

a jak to bylo dál v béčku?

A – Béčko ve čtvrté třídě převzala paní učitelka Kateřina Forejtníková, nepamatujeme si, že by na nás byla někdy našťvaná a vždycky nás vyslechla. Ale co si pamatujeme, jsou ty její „kyblíky“ s kartičkami! Paní učitelka s námi zůstala až do šesté třídy.

a co vy?

Š – Paní učitelka Havířová odešla na rodičovskou dovolenou a ve třetí třídě se nás ujala paní učitelka Michaela Oherová, Míša, ta nás doprovázela až do páté třídy. Ve třetí třídě k nám přišel Kuba a Patrik a ve čtvrté Kája.

Paní učitelka Míša byla velmi přátelská a byla s ní vždy velká legrace, pohodářka, nerozhodila ji ani káva vylitá „omylem“ na notebook při hazení plyšákem. S paní učitelkou jsme jeli dvakrát na školu v přírodě do Soběšic na Jezírko. Na škole v přírodě jsme se toho spoustu naučili, například Naty učila holky na plyšákovi, jak se správně líbá. Taky nám tam moc chutnalo, že Tome?, hlavně noky z červů... Kolem Toma se vždycky něco dělo. Vzpomínáte na Tomovy stažené kalhoty?

A - I my jsme byli na škole v přírodě na Jezírku. A když jsme tu byli podruhé, setkali jsme se s našimi budoucími spolužáky z Dolní Lhoty – Ondrou, Míšou, Vojtou, Honzou, Adrianem – ti přešli pak k nám, do béčka a Anička, Míša a Kiki do áčka.

Š – Na konci 4. třídy odešla paní učitelka Oherová na rodičovskou dovolenou. V 5. třídě jsme dostali novou třídní učitelku Leonu Krejčířovou a spolu s ní přišli i Anička, Kiki, Míša a také Sam. Jedna z prvních otázek na paní učitelku byla, jestli nám také neodejde na rodičovskou dovolenou. Naše paní učitelka byla moc statečná, zůstala s námi až do devítky a bojovala za nás sluncem tak jako postava Leony v LOLKU...se štítem se snažila pomáhat odrážet od nás všechny problémy. Byla to taková naše školní máma. A že to s námi vůbec neměla lehké, což dokazuje otisk jablka na zdi, banánové pasti na učitele i spolužáky, bazén ve třídě nebo bowling se židličkami.

A – Pátá třída. Pamatuji si, že někdy v březnu přišel Covid a my jsme museli přejít na distanční výuku, která trvala téměř dva roky. Na distanční výuce jsme se toho moc nenaučili, i když třeba ve fyzice jsme dostali jedničku i za zapnutou kameru, to byla alespoň motivace!

Š - A byla i legrace, někdo hrál hry, někdo si místo úkolů stavěl domeček v Minecraftu, že Štěpáne?

A - Někdo se bavil vyhazováním učitelů z hovoru, že Kájo? Někdy byl zapnutý mikrofon, i když neměl být a pak jsme slyšeli věci, které jsme slyšet neměli.

Š - Někdy jsme si hodinu zpestřili bláznivým účesem nebo videem. Paťo, vzpomínáš si na písničku „Škola je nuda, učitelka obluda?“ Také jsme spolu online připravovali lívance a vyráběli velikonoční vejce.

A - Když skončila distanční výuka, všichni jsme se těšili do školy, a tak vydrželi i každodenní testování.

A- Hlavní bylo, že jsme zase spolu, naživo. A že někteří byli živí až moc!, hlavně o přestávkách.

Další level – druhý stupeň. Zatímco v první třídě nám létaly jedničky do žákovské knížky jedna za druhou, postupem času se stávalo učivo těžším a těžším a my jsme museli zabrat, stále častěji jsme si také vymýšleli lepší a lepší výmluvy, proč nemáme domácí úkoly, proč chodíme pozdě do hodin a někdy to opravdu byly perly... třeba Barčina: „Paní učitelko, omlouvám se, pekla jsem buchtu.“

Š – To u nás Paťa jednou nepřišel do školy vůbec, zato jsme ho našli při těláku v přehradě.

a co třídní u vás v šestce?

A - V šesté třídě jsme získali paní učitelku Jolanu Průchovou, která s námi pobyla až do poloviny 8. třídy, kdy odešla už jako Zouharová na rodičovskou dovolenou. Paní učitelka byla mooc fajn a věřím, že si s námi užila spoustu legrace, možná proto jsme od ní často slýchali: „Takhle teda ne!“ . Třeba když našla Natálku zavřenou ve skříni nebo když si Jožka na výletu do Holštejna omylem koupil alkoholické pivo nebo když jsme při přespávačce ve škole nešli spát, to nás paní učitelka i zamkla.

Š - No výlety, na ty jsme se vždycky těšili! V 6. třídě jsme jeli do lanového centra Malá Dohoda, kde jsme létali vzduchem i lezli po skalách, v sedmičce jsme také byli v lanovém centru, ale hlavně jsme společně i s vámi jeli na lyžák do Beskyd. To bylo moc fajn. Po náročném lyžařském výcviku jsme pořádali nekončící párty, kdy svačiny, batohy, trenky, tvarůžky i lidé létali oknem.

A – Kluci od nás z béčka zase vyrazili dveře z pantů, které musel opravit pan učitel Starý, a tak s námi nemohl jet lyžovat. A Ondro, pamatuješ na hru, kdo donese jako první větev do pokoje?

Š - V osmičce jsme jeli do Krásenska na školu v přírodě. Zkoumali jsme vše, co se dalo, prolézali jeskyněmi, Maty Poky pořádal koncert, tančili jsme o 106 na diskotéce, běhali jsme bosí okolo chalupy a byli jsme rádi, že jsme spolu celý týden.

A - My jsme také v osmičce jeli do Krásenska, už s novým panem učitelem třídním Štěpánem Havlíčkem a s ním to bylo vždy OK, chill a cool. Stal se naším skorokamarádem, rozuměl našemu humoru a mohli jsme mu říct vše. Nic ho nerozhodilo, dokonce ani když jelo auto, protože „když nás přejede, tak je to náš problém“. Také vymýšlel super poslední otázky do testů jako například: „Je to zelené a žere to kameny? Co to je?“

Š – Netuším.

A- No přece zelený kamenožrout. A protože je náš pan učitel baseballista, tak naše výlety končily přespávačkou na baseballovém hřišti, kde jsme si opíkali špekáčky, hráli fotbal, házeli s létajícím talířem a dobře se bavili.

V 8. třídě se také mnoho z nás díky paní učitelce Smejkalové, která zájezd zorganizovala, vydalo společně s tehdejšími deváťáky na poznávací zájezd do Anglie. Byla to pro nás velká zkušenost. Navštívili jsme Brighton, Oxford, Harry Potter studio a úžasný Londýn.

Š - Tam jsme způsobili rozruch míčem, který se nám zakutálel na silnici, po níž právě projížděl londýnský autobus. Míč vybuchl a ...málem nás považovali za teroristy, kteří hodili bombu.

My, áčko jsme v osmičce ještě jeli na výlet do Baldovce. Tam jsme si užili paintball, lanové centrum, koupání v bazénu, při kterém někteří jen stěží unikli vodnici Sáře. A cestu zpět, během níž jsme zpívali na lesy...absolvovali někteří dokonce dvakrát, neboť Sam si na Baldovci zapomněl peněženku, a tak si Sam, David a Matouš museli zaběhnout časovku.

A - Na našem výletě v osmičce zase Jožka skákal šipku pro míč do hluboké strže bez vody, naštěstí přežil. Kluci v naší třídě jsou vůbec sportovci. Myslím, že by ani paní učitelka matematiky nedokázala spočítat, kolik vyrobili miniverzí fotbalových míčů, aby mohli hrát o přestávkách fotbal ve třídě. A co teprve naše vybíjená mokrou houbou...

Š - A pak přišla devítka. Všichni nám tvrdili, že uteče strašně rychle. A měli pravdu! Čas běžel takovou rychlostí, že jsme se ani nestačili vzpamatovat z prázdnin a už jsme psali přijímačky. Všichni jsme to nakonec zvládli a jsme přijati na střední školy a učiliště.

A - Velké poděkování patří paním učitelkám za obětavou přípravu na přijímací zkoušky, trpělivé paní učitelce češtiny Leoně Krejčířové, paním učitelkám matematiky Lucii Košťálové, oblíbené a milované učitelce 9. A a Renatě Vahalové, zářivé učitelce 9. B.

Š - Během dlouhého čekání na výsledky přijímaček jsme se společně s vámi vydali na exkurzi do Osvětimi, kterou nám zařídila paní učitelka Ungermannová.

Na náš poslední výlet jsme vyjeli do Prahy. Odvezli jsme si mnoho zážitků, nejvíce nás bavily rozchody, kdy jsme mohli cestovat po Praze, třeba i na koloběžce, nakupovat, zabavit se vodními pistolkami a holky dokonce nasbíraly přes 300000 zhlédnutí na tiktoku svým tanečním videem u Orloje

a co váš poslední výlet?

A - My jsme po paintballu na Baldovci a sprintu na autobus skončili tradičně na baseballovém hřišti, kluci hráli fotbal a pak jsme seděli u ohně a po půlnoci rozsvítili celé Blansko.

Š - No prožili jsme toho spolu hodně, skvělé i nekonečné hodiny, všechny ty výlety, školy v přírodě, různé exkurze, divadla, koncerty, zeměpisné pořady, úžasné sportovní soutěže, přespávačky, bowling, speciální dny jako den bez batohu, den se šílenými účesy, přestávky vyplněné smíchem, hlavně v tom našem „růžku“ třídy, že?

A – JJ, prožili jsme toho hodně,

a nikdy nezapomeneme, jak se hraje košíková ve fyzice,

co znamená poxté paní učitelkou angličtiny Gorotkovou opakované carry on

Š - jak se zpívá lehké brumendo v hudební výchově a že nemáme zpívat Bílého jezdce v matematice

a nezapomeneme, jak paní učitelka němčiny Plchová byla vždycky ve správné a té nejlepší třídě

A - že v dějepise se prostě nemohl hlásit někdo jiný

a že tupý úhel mohou holky s culíky vytvořit v tempíčku 1, 2, 3 i v tělocviku

Š - a pro kluky je jedno kolečko kolem přehrady nutností

A - co byl Voldemort v češtině

Š - na Tomovu shnilou papriku se S

a taky nezapomeneme na neskutečnou vlnu z obočí paní učitelky Pantůčkové,

A – a na „věř mi“ při testech v chemii i Adrianovo věčné: “Je to na známky?”

Š - taky na skvělé obědy, že Štěpáne?

a vždycky budeme mít nějakou tu aktualitu tak jako v občance

A – a snad budeme vědět, co odpovědět paní učitelce Havlenové na otázku: „Děcka, jak se dneska máte?“

Š - a i když to nebylo vždy „easy peasy lemon squeezy“ jako v angličtině, bylo to tady super.

Š - Těch devět let jsme vzali hopem, v podstatě „skipli“ až sem, za ten čas se odehrálo mnoho osobních vítězství i proher a nezbývá než poděkovat:

A - Děkujeme Vám, všem učitelům, kteří jste se snažili ze všech sil nás naučit číst, psát, počítat, ale i číst mezi řádky, psát bez chyb i o chybách a počítat se vším.

Š - Děkujeme Vám, našim spolužákům, zlatíčkům, broučkům, beruškám, bobánkům, Vejci, Opici, Mopovi, Robertovi, Markovi, Kerysovi i Frantovi, všem, kteří jste se stali našimi kamarády a skvělými přáteli.

A - Děkujeme všem, kteří se o naše blaho starali během těch devíti let a vytvořili nám skvělé zázemí, paním sekretářkám, paním vychovatelkám, asistentkám i asistentům, paní psycholožce, školní pedagožce, paním uklízečkám, panu školníkovi, paním kuchařkám...zkrátka všem!

Š - A hlavně děkujeme Vám, rodičům, že jste s námi měli trpělivost, pomáhali nám, stáli při nás, když se dařilo, ale i nedařilo a vždy nám vytvořili potřebné zázemí.

A - Děkujeme a loučíme se, teď už opravdu GAME OVER, WIN

Je po zvonění a už nikdy nebudeme ve třídě 9. A a ve třídě 9. B na svých místech, ale budeme nachystaní ...na další cestu.

Š - Tak tedy GOOD LUCK HAVE FUN všem nebo-li hodně štěstí a užijte si všechno, co přijde!